

σὲ διαρκὴ ἀνταγωνισμό μετὰ τῇ Γεωργίᾳ, τῇ Δενδροκομίᾳ καὶ τῇ Δασοπονίᾳ.

Οἱ δύο αὐτὲς ἀναρχικὲς καὶ χωρὶς πρόγραμμα καὶ καμμία προοπτικὴ παραγωγικὲς δραστηριότητες τῶν ὀρεινῶν χωρικῶν πῆραν μοιραία τὴν κατεῦθυνσιν τῆς ἀλόγιστης καὶ χωρὶς ὅρια καταστροφῆς τοῦ δασικοῦ πλοῦτου τῆς ὀρεινῆς Ἑλλάδος μετὰ ἀποτέλεσμα τὴ συνεχῆ φθορὰ τοῦ ὀρεινοῦ παραγωγικοῦ χώρου, τὶς τεράστιες διαβρώσεις, τὴν ἀποβράχωση καὶ ἀπονέκρωση τεραστίων ἐκτάσεων γεωργικῆς γῆς, τὴν ἀδιάκοπην χειρτέρευσιν τῶν βοσκῶν. Ὑπάρχουν σήμερον «ἐν ἐνεργείᾳ» 500 ὁρμητικοὶ καὶ καταστρεπτικοὶ χεῖμαρροι, ποὺ μεταφέρουν κάθε χρόνον ἀπὸ τὴν ὀρεινὴν Ἑλλάδα εἰς μὴγάλα ποτάμια καὶ ἀπὸ αὐτὰ εἰς τὴν θάλασσαν 31,5 δισεκ. κ.μ. νερὸν παρασέρνοντας μαζί τοὺς 15,8 ἐκατ. κ.μ. φερτὲς ὕλες, κυρίως ἐπιφανειακὸ καλλιεργήσιμο γῶμα (Βλ. Δ. Πάνου: «Ἡ ὀρεινὴ ὑπαίθρος σ. 21»). Οἱ χεῖμαρροι αὗτοι δὲν ἀπεργάζονται μόνον τὴν διάβρωσιν, τὴν ἀποβράχωση καὶ τὴν παραγωγικὴν νέκρωσιν τῆς ὀρεινῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ προκαλοῦν, κάθε χρόνο, τεράστιες καταστροφὰς καὶ στὶς πεδινὰς ἐκτάσεις, ὅπου σκεπάζουν μετὰ πέτρες καὶ χώματα ἢ κατακλύζουν μετὰ νερά χιλιάδες στρέμματα γεωργικῆς γῆς καὶ καταστρέφουν δρόμους, γεφύρια, ἐγγειοβελτικά καὶ ἄλλα τεχνικὰ ἔργα. Κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς τῶν ἐιδικῶν: Ἡ ἐκτασὴ τῶν δασῶν μας ἐλαττώνεται κάθε χρόνον κατὰ 150—200 χιλ. στρέμματα, ἀπὸ τὰ ὅπου 112,780 κατὰ μέσον ὁρον καταστρέφονται ἀπὸ πυρκαϊὰς. Ἐπίσης 75,000 στρέμματα παραγωγικοῦ ἐδάφους στὴν Ὀρεινὴν Ἑλλάδα καταστρέφονται κάθε χρόνον ἀπὸ τὴς διαβρώσεως. Τέλος οἱ ἐτήσιες ζημιαὶ στὶς πεδιάδας ἀπὸ τὴν καταστροφικὴν δράσιν τῶν χειμάρρων φτάνουν τὰ 50 ἐκατ. δολάρια, δηλ. 1500 ἑκατομ. δραχ., (Βλ. Ὑπουργεῖον Γεωργίας: Ἐπταετὲς πρόγραμμα ἀναπτύξεως τῆς Ἑθνικῆς δασοπονίας, σελ. 6. Ἐπίσης Στ. Γεωργοῦση: ἄρθρον στὴν ἐφημ. Καθημερινὴν 9—10—56).

2. Τὸ σημερινὸ καθεστῶς τῆς δασικῆς ιδιοκτησίας

Σύμφωνα μετὰ τὰ ἐπίσημα στατιστικὰ στοιχεῖα οἱ δασικὲς ἐκτάσεις ἀνέρχονται εἰς 19.470.230 στρέμματα. Ὁ παρακάτω πῖναξ ἀδείχνει τὴν κατανομήν των κατὰ ιδιοκτησίαν:

Μορφή ιδιοκτησίας	Στρέμματα	Ποσοτὸ ο/ο
1. Δημόσια	12.363.830	63,50
2. Κοινοτικά	1.080.100	5,95
3. Συνεταιρικά	917.600	4,75

4. Μοναστηριακά	881.380	4,50
5. Ἰδιωτικά	4.227.320	21,70
Σύνολον	19.470.230	100.—

(Πηγή: Ὑπ. Γεωργίας: Ἐπταετὲς Πρόγραμμα ἀναπτύξεως τῆς Ἑθνικῆς Δασοπονίας, Πίναξ II)

Σύμφωνα μετὰ ἄλλα στατιστικὰ στοιχεῖα οἱ δασικὲς ἐκτάσεις εἰς τὴν Χώραν μας εἶναι 21.871.848 στρέμματα, δηλαδή:

1. Πεδινὰ δάση	2.290.848
2. Ὀρεινὰ δάση	19.581.000

(Βλ. Α. Κλήμη: Ἡ Ἀγροτικὴ Οἰκονομία τῆς Ἑλλάδος, Δελτίον Α.Τ.Ε. τ. 97, σελ. 52 καὶ Στατιστικὴ ἐπετηρίδα 1955 σ. 153).

Ἡ κατανομή τῶν δασῶν κατὰ ιδιοκτησίαν σύμφωνα μετὰ τὸν παραπάνω πῖνακα δείχνει ὅτι τὸ Κράτος καὶ μερικοὶ ὀργανισμοὶ καὶ ἰδιώτες τοιςμικράδες εἶναι οἱ μεγάλαι δασοκτημονες, ποὺ ἐξουσιάζουν τὰ 85 ο/ο τῶν δασῶν εἰς τὴν Χώραν μας.

— Ἡ ἰδιωτικὴ καὶ Μοναστηριακὴ δασικὴ ιδιοκτησία.

Τὰ περισσότερα ἀπὸ τὰ ἰδιωτικὰ δάση ἀποτελοῦν μεγάλῃ ἔγγειαν ιδιοκτησίαν. Τὰ δάση αὐτὰ ἀνήκουν εἰς μοναστήρια, στὸν Ο.Δ.Ε.Π., εἰς μερικά ἱδρύματα καὶ εἰς φυσικὰ πρόσωπα. Ἡ φεουδαρχικὴ αὕτη μορφή ιδιοκτησίας θεωρεῖται σήμερον ἀναχρονιστικὴ καὶ ἀσυμβίβαστη μετὰ τὴν κοινωνικὴν καὶ οἰκονομικὴν πολιτικὴν ἐνὸς συγχρονισμένου καὶ Δημοκρατικοῦ Κράτους. Τὰ δασοκτήματα αὐτὰ, εἴτε σὰν δασολειβάδα (δασικὲς βοσκὰς) εἴτε σὰν δασικὲς ἐκμεταλλεύσεις, μετὰ τὴν σημερινὴν μορφήν ιδιοκτησίας, ἀπὸ τὸ εἶναι μέρος ἐμποδίζουν τὴν ἀξιοποίησιν ἀρκούντων ἐκτάσεων γεωργικῆς γῆς καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο ἀφαιροῦν ἀπὸ τοὺς χωρικοὺς (γεωργοὺς, κτηνοτρόφους, δασεργάτας κλπ.) καὶ δασεμπόρους εἰσόδημα, δηλ. ἔγγειαν πρόσσοδον, ποὺ τὴν ἐισπράττουν οἱ δασοκτῆμονες μετὰ τὴν μορφήν ἐνοικίων, τοπιατίων, ἀξίας τοῦ ξυλῶδους κεφαλαίου, ἐπιχειρηματικοῦ κέρδους, ἢ ἄλλων δικαιωμάτων.

Ἡ μεγάλῃ ἰδιωτικὴ καὶ μοναστηριακὴ δασικὴ ιδιοκτησία εἶναι φεουδαρχικὸν πρόνομον, γιὰτὶ εἶναι ἰδιοποίησις καὶ μονοπώλησις φυσικῶν πλουτοπαραγωγικῶν πηγῶν τῆς Χώρας μας ἀπὸ ὀριζήματα ἄτομα καὶ ἱδρύματα. Ἡ κατάργησις τῆς πρέπει νὰ θεωρηθῇ σὰν μέτρον κοινωνικῆς δικαιοσύνης καὶ οἰκονομικῆς καὶ πολιτικῆς σκοπιμότητος. Κατὰ τὴν γνώμην μας, τὸ μέτρο αὐτὸ θάναν ἓνα ἀπαραίτητον βῆμα πρὸς τὴν ἀποκλήρωσιν τῆς ἀγροτικῆς μεταρρυθμίσεως ποὺ κάποτε πρέπει νὰ πραγματοποιηθῇ γιὰ νὰ ἐκλείψουν οἱ ὑπάρχουσες ἀκόμην φεουδαρχ.